Iulia Rugină,
Oana Rasuceanu,
Ana Agopian

Captivi de Crăciun

Alex Tocilescu

Diapozitiv

Finaliști, secțiunea scurtmetraj
concursul de scenarii
HBO 2007

LiterNet.ro
2008

EDITURA LITERNET, 2008

Iulia Rugină, Oana Răsuceanu, Ana Agopian - Captivi de Crăciun
Alex Tocilescu - Diapozitiv

Redactor şi editor format *.pdf* Acrobat Reader: Răzvan Penescu rpenescu@literne t.ro

Corectură: Dana Stănescu, Maura Anghel

Text: © 2008 Iulia Rugină, Oana Răsuceanu, Ana Agopian (Captivi de Crăciun) / Alex Tocilescu (Diapozitiv). Toate drepturile rezervate autorilor.
Coperta: © 2008 Răzvan Penescu (prelucrare după o fotografie de April Bell, http://www.sxc.hu)

© 2008 Editura LiterNet pentru versiunea *.pdf* Acrobat Reader.
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărţii prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN-10: 973-122-013-5
ISBN-13: 978-973-122-013-0
Editura LiterNet
http://Editura.LiterNet.ro / office@literne t.ro

EDITURA LITERNET, 2008

Iulia Rugină, Oana Răsuceanu, Ana Agopian - Captivi de Crăciun
Alex Tocilescu - Diapozitiv

Captivi de Crăciun

(un scenariu de scurtmetraj de
Iulia Rugină, Oana Răsuceanu, Ana Agopian)

EDITURA LITERNET, 2008

EXT. GARA DIN TEIUŞ - ZI

Peronul aproape gol al unei gări. Şinele sunt acoperite de zăpadă. În gară nu staţionează nici un tren. În depărtare, de jur împrejurul gării, se văd munţi. Clădirea gării este mică, veche, peronul îngust foarte aproape de cele patru şine de tren goale. Pe peron se află câţiva oameni cu bagaje în jurul lor. Dintre ei, Îngrijitorul gării - 60 de ani, un bătrân mic de statură, slab, îmbrăcat într-o salopetă albastră de lucru, pusă peste un pulover, dă zăpada de pe peron cu o lopată pe care o mânuieşte cu greutate. Zăpada e aşezată în mormane şi de-a lungul peronului s-a format o cărare. De o parte şi de alta a intrării pe peron, în gară, se află două rânduri de scaune. La capătul unui rând este aşezat un Moş Crăciun din plastic (de aproximativ un metru), cu un clopoţel în mână. De zidul gării este sprijinită o scară, pe care e atârnat un şirag de beculeţe. Sub şopronul gării stă Alex - 26 de ani, îmbrăcat cu o haină neagră din stofă, lungă până deasupra genunchilor. În jurul gâtului poartă un fular în dungi, înfăşurat de mai multe ori. În urechi are căştile unui CD player. Stă rezemat de peretele gării. Lângă el are o geantă de voiaj. Fumează detaşat. Priveşte absent. O femeie în jur de 35 de ani, Oxana, îmbrăcată cu un costum de schi, stă cu picioarele ridicate pe unul din scaunele aflate pe peron. Îşi sprijină bărbia pe genunchi şi se joacă mecanic cu ariciul de la pantalonii de schi. Lângă ea, sprijinite de perete, stau schiurile şi o geantă de voiaj de umăr. Pe celălalt rând de scaune stă un cuplu, soţ şi soţie, în jur de 50 de ani, cu o înfăţişare provincială. Cei doi stau unul lângă altul şi privesc în faţă. Pe peron se plimbă, dintr-o parte în alta, Cristi (24 de ani). E îmbrăcat cu o geacă sport, descheiată. Îşi ţine mâinile în buzunare şi, din când în când, se uită către peronul la care ar trebui să vină trenul, apoi la ceas. Îngrijitorul lasă lopata sprijinită de peretele gării şi se urcă pe scară.

INT./EXT. GARA DIN TEIUŞ - ZI (ORA 16:00)

Mădălina (23 de ani) deschide cu putere uşa gării. E mică de înălţime, are părul ciufulit, este îmbrăcată foarte colorat, cu un pardesiu şi un fular lung. Uşa se trânteşte de perete şi Mădălina încearcă să intre în fugă. Are un rucsac mare în spate,

EDITURA LITERNET, 2008

o geantă într-o mână, un rucsac mai mic în faţă şi o altă geantă pe umăr. O geantă i se înţepeneşte în uşă. Trage cu putere de ea, iar uşa se trânteşte cu zgomot în spatele ei. Începe să alerge spre peronul gării. Geanta îi alunecă de pe umăr. Mădălina o ridică, aleargă în continuare şi se dezechilibrează. Împinge uşa care dă spre peronul gării. Dă buzna pe peron şi se opreşte brusc. Rămâne nemişcată şi priveşte fix spre şinele goale din faţa ei. Se uită în ambele direcţii de-a lungul şinelor. Se întoarce. În spatele ei stă Alex, care fumează sprijinit de perete. Se uită la ea. Mădălina se întoarce spre el.

MĂDĂLINA

Unde-i trenu'?

Alex îşi scoate o cască din ureche şi o priveşte întrebător.

MĂDĂLINA (CONT'D)
(foarte agitată)

Trenu'! Unde-i trenu'?

Alex o priveşte câteva secunde, zâmbeşte şi face semn cu capul spre sine. Mădălina se întoarce brusc şi priveşte şinele goale. Se întoarce din nou rapid spre Alex. Îl priveşte nedumerită. Alex se amuză. Mădălina se încruntă.

MĂDĂLINA (CONT'D)
(*iritată*)

Foarte amuzant.

Mădălina se întoarce rapid spre intrarea în gară, cărând după ea toate bagajele. Trece pe lângă Oxana, care o priveşte.

EDITURA LITERNET, 2008

OXANA

Au întârziere.

Mădălina se opreşte brusc.

MĂDĂLINA

Toate?

OXANA
(*zâmbeşte blând*)

Cam toate...

Mădălina îşi lasă bagajele unul câte unul. Le aşază într-o grămadă, lângă scaunul Oxanei. Mădălina intră în gară. Oxana se uită amuzată la bagajele aranjate în formă de piramidă, care au aproape înălţimea Mădălinei. Alex se uită cu coada ochiului spre uşa gării şi îşi scoate din ureche şi cealaltă cască. Cristi se plimbă în continuare de-a lungul peronului, uitându-se când la ceas, când spre intrarea în gară. Ridică privirea spre Îngrijitor, care s-a urcat pe scară şi montează instalaţia de beculeţe pe acoperiş, apoi se uită din nou la ceas. Mădălina reapare pe peron, în viteză. Alex, Oxana şi Cristi o privesc atent. Mădălina se opreşte în dreptul bagajelor şi începe să caute agitată în rucsac.

OXANA (CONT'D)

Ce-a zis?

Mădălina caută în continuare frenetic.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA

A zis: „Răbdare! Anunţăm la megafon“.

Toţi trei zâmbesc discret. Mădălina scoate din rucsac un pachet de ţigări. Ia o ţigară şi remarcă zâmbetele celor trei. Priveşte nedumerită spre Oxana.

OXANA

Şi mie mi-a zis la fel.

CRISTI

Şi mie.

Spre Alex.

CRISTI

Şi ţie?

Alex dă din cap afirmativ, zâmbind în continuare.

MĂDĂLINA

E proastă?

EDITURA LITERNET, 2008

OXANA
(*zâmbind*)

Nu, nu! Chiar anunţă.

MĂDĂLINA

Şi ce-a zis?

OXANA

Sunt înzăpezite liniile între Turda şi Blaj...

VOCE FEMEIE MEGAFON (OFF)

Liniile ferate pe ruta Turda-Blaj sunt înzăpezite. Trenurile au întârziere.

Cristi pufneşte în râs.

MĂDĂLINA
(*ţipă*)

Vai, da' mulţumim foarte mult!

În dreptul lor apare bărbatul din cuplul de pe celelalte scaune.

BĂRBATUL

Nu vă supăraţi, aveţi un ceas?

Cristi se uită la ceas.

EDITURA LITERNET, 2008

CRISTI

4 şi 23 de minute!

BĂRBATUL

Da' ce se-aude? Mai durează mult?

Cristi, Mădălina şi Oxana îl privesc tăcuţi.

CRISTI

Sper că nu!

Bărbatul dă negativ din cap de mai multe ori şi pleacă bombănind.

BĂRBATUL

Ai dracu' cu trenurile lor...

MĂDĂLINA

Da' de când staţi aici?

OXANA

Eu, de vreo oră...

Cristi se plimbă în continuare dintr-o parte în alta şi se uită la ceas.

EDITURA LITERNET, 2008

CRISTI

Eu, de două ore şi 13 minute.

Mădălina se trânteşte pe un scaun, pe rând cu Oxana, lângă Moş Crăciunul din plastic. Moş Crăciun începe brusc să danseze şi să cânte.

MOŞ CRĂCIUN

Ho! Ho! Ho! Merry Christmas!

Mădălina se sperie. Cristi se apropie curios de Moş Crăciun. Se opreşte în faţa Moş Crăciunului şi îl analizează.

CRISTI
(*ca pentru el*)

Are un senzor...

Cristi îşi mişcă mâna prin dreptul ochilor Moş Crăciunului.

MOŞ CRĂCIUN

Ho! Ho! Ho! Merry Christmas!

CRISTI

E-n ochi!

EDITURA LITERNET, 2008

Cristi îşi mişcă mâna prin dreptul burţii lui Moş Crăciun, care cântă şi dansează. Mădălina se încruntă.

CRISTI (CONT'D)

Sau e-n burtă?

Cristi îşi mişcă mâna prin dreptul clopoţelului. Moş Crăciunul cântă din nou. Mădălina îi priveşte exasperată pe Cristi.

MĂDĂLINA

E-n clopoţel… Clar!

Mădălina râde. Se uită la ţigara neaprinsă din mâna ei.

MĂDĂLINA (CONT'D)
(*spre Oxana*)

Ai un foc?

OXANA

Nu, îmi pare rău!

MĂDĂLINA
(*spre Cristi*)

Tu nu fumezi, nu?

Cristi dă negativ din cap. Mădălina se ridică şi se îndreaptă spre Alex care fumează. Se uită la el şi trece mai departe. Se îndreaptă spre Îngrijitorul urcat pe scară.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA (CONT'D)
(*tare*)

Aveţi un foc?

Îngrijitorul continuă să aranjeze meticulos instalaţia de beculeţe.

MĂDĂLINA (CONT'D)

Domnu'? Foc! Aveţi foc?

Îngrijitorul se întoarce lent spre ea. Dă negativ din cap. Revine la aranjarea instalaţiei. Mădălina se întoarce şi se uită spre Alex. Alex se uită la ea. Zâmbeşte. Trage un fum de ţigară. Mădălina se apropie de el.

MĂDĂLINA (CONT'D)
(*acru*)

Îmi dai te rog frumos un foc?

Alex îi întinde bricheta lui, un Zippo cu steagul Marii Britanii. Mădălina o ia, îşi aprinde ţigara, o închide şi se uită la ea.

MĂDĂLINA (CONT'D)

Deosebit!

Îi întinde bricheta şi îl priveşte fix.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA (CONT'D)

Eşti englez?

ALEX

Nu. Da' mi-ar plăcea.

MĂDĂLINA

Da' englezii sunt gentlemeni... Ştii?

Oxana îi urmăreşte pe cei doi. Îşi duce o mână în dreptul gurii şi îşi maschează un zâmbet discret. Mădălina pleacă de lângă Alex şi se întoarce la locul ei. Se aşază. Moş Crăciun începe să cânte şi să danseze.

MOŞ CRĂCIUN

Ho! Ho! Ho! Merry Christmas!

Oxana izbucneşte în râs.

EXTERIOR. GARA DIN TEIUŞ - SEARA (ORA 17:00)

Oxana merge de-a lungul peronului. Vorbeşte la telefon. Gesticulează mult şi râde. Mădălina stă pe rucsacul mare, cu spatele sprijinit de restul bagajelor. Cristi stă pe scaunul de lângă ea. Alex stă pe acelaşi rând de scaune cu el, puţin mai departe.

EDITURA LITERNET, 2008

CRISTI

Da' dacă ar da toată lumea cu lopata?

MĂDĂLINA

Care toată lumea?

CRISTI

Nu ştiu... Să aducă oameni cu lopeţi. Sau s-arunce cu apă caldă pe şine.

ALEX

(*amuzat*)

Sau să vină cu foenu' să dea pe şine...

MĂDĂLINA

Sigur există o maşinărie pentru asta.

CRISTI

Da! Cum sunt alea pe stradă care împing zăpada. Buldozerele alea...

MĂDĂLINA

Da, exact! Tre' să fie un tren buldozer.

ALEX

Toate pot să-mpingă zăpadă. Toate trenurile. Sunt construite special cu ceva în faţă pentru asta.

Cristi se uită când la Alex, când la Mădălina.

MĂDĂLINA

Păi şi-atunci de ce n-o-mping?

EDITURA LITERNET, 2008

ALEX

E prea multă zăpadă.

MĂDĂLINA

Păi şi-atunci?

ALEX

Păi atunci aşteptăm...

MĂDĂLINA

Ce-aşteptăm?

ALEX

Primăvara.

Cristi îşi lăsă capul în mâini. Mădălina se-ncruntă şi îl priveşte fix pe Alex, care zâmbeşte. Oxana se apropie de cei trei. Cristi se uită la ceas.

CRISTI

Clar n-ajung.

Oxana ajunge în dreptul lor, râzând.

OXANA

Au zis de noi la televizor.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA

Ce? De unde ştii?

Oxana se aşază lângă Cristi.

OXANA

Mi-a zis acum soţul meu. La PRO TV suntem „Captivi de Crăciun!“.

Toţi patru încep să râdă.

MĂDĂLINA

Captivi de Crăciun?!? Da' nici măcar nu-i Crăciunu' azi!

ALEX

Simt ei că stăm aici până mâine...

CRISTI

Aoleu...

MĂDĂLINA

Ete simt! La ăştia, cum e un pui mai pricăjit, cum murim de aviară; cum dă o ploicică, brusc e potopu'; cum joacă România, e „Meciul Mileniului“...

Cristi se ridică şi se îndreaptă spre şine. Se uită spre direcţia de sosire a trenului, apoi la ceas. Mădălina se aşază pe scaun, lângă Oxana.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA (CONT'D)

Mamă, şi mi-e o foame...

OXANA

Am eu croasant, vrei?

MĂDĂLINA

A da, ce bine! N-aveam nici un chef să mă duc până la Mari.

Oxana caută în bagaje şi scoate un croasant. Îl întinde Mădălinei.

OXANA

Cine-i Mari?

Cristi se apropie de scaune, rămâne în picioare şi priveşte spre Îngrijitor, care întinde în continuare şirul de beculeţe pe peretele gării.

MĂDĂLINA

Mersi mult. E un butic amărât de-aicea.

OXANA

Eşti din Teiuş?

MĂDĂLINA

Din păcate...

EDITURA LITERNET, 2008

OXANA

De ce din păcate?

MĂDĂLINA

Eee... Uită-te şi tu la gara asta. Aşa e tot oraşul.

CRISTI

Poate le-aprind mai târziu...

Mădălina şi Oxana îl privesc nedumerite. Mădălina se uită spre instalaţia de becuri.

MĂDĂLINA

A, clar le-aprind mai târziu.

Cristi se aşază pe bancă lângă ele şi îşi întinde picioarele.

CRISTI

Nu, nu, nu. Nu de astea ziceam... În Budapesta poate le-aprind mai târziu.

MĂDĂLINA

În Budapesta?

CRISTI

(*uitându-se la ceas*)

Păi acolo merg... Dacă mai vine trenu' ăsta...

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA
(*ironic*)

Te duci să petreci Crăciunu' la Budapesta?

CRISTI
(*entuziasmat*)

Da, da, da. Să văd bradul din Piaţa Eroilor. E cel mai mare din Europa! Şi-l aprind pe 24 la 12 noaptea, fix.

Mădălina izbucneşte în râs. Se apleacă spre Cristi.

MĂDĂLINA

Deci, ca să-nţeleg: tu stai în gara asta nenorocită de 4 ore, aştepţi în frig un tren înzăpezit la 'nşpe mii de kilometri, ca să te duci la Budapesta, să vezi nişte amărâte de beculeţe cum se-aprind într-un brad la 12 noaptea, fix?!

CRISTI
(z*âmbind larg*)

Da.

Oxana şi Alex zâmbesc. Mădălina îi priveşte şocată.

MĂDĂLINA

Da' de unde vii?

CRISTI

De la Târgu Mureş.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA

Bine măcar că n-ai bătut toată ţara pentru asta.

OXANA

Şi chiar dac-ar fi bătut-o... E frumos...

MĂDĂLINA

(*şocată*)

Ce-i aşa frumos?!

S*pre Cristi*.

MĂDĂLINA

Îţi luai un brad de la piaţă, ca tot românu', puneai o instalaţie şi-i dădeai drumu' la 12 noaptea. Fix.

CRISTI

(*la fel de entuziasmat*)

Nu, nu! Ăla are 10 metri, patru instalaţii a câte 2000 de beculeţe fiecare, plus 500 de globuri de sticlă colorată, plus o stea gigantică în vârf, pictată manual. În fiecare an se adună sute de oameni care, la 12 noaptea, fix, rămân nemişcaţi.

Mădălina îi priveşte cu gura deschisă. Alex şi Oxana zâmbesc admirativ.

ALEX

Chiar e frumos...

EDITURA LITERNET, 2008

CRISTI
(*brusc, spre Alex*)

L-ai văzut?

ALEX

Nu, da' din ce zici tu chiar pare.

OXANA
(spre Cristi)

Da' tu l-ai mai văzut?

CRISTI

Niciodată.

MĂDĂLINA
(*nervoasă*)

Eu chiar nu-nţeleg! Asta-i psihoză-n masă! Cum e Crăciunul, cum ne iubim cu toţii. Globuleţe, cadouaşe, luminiţe, milioane de Moş Crăciuni... Ca să ce?!?

OXANA

Ca să te bucuri.

MĂDĂLINA

Da' ce, te bucuri doar atunci?

OXANA

Nu, da' atunci e altfel...

EDITURA LITERNET, 2008

CRISTI
(*zâmbeşte*)
Plus că se zice că ţi se îndeplinesc dorinţele.

MĂDĂLINA
Da, dacă ai şapte ani şi ai cadourile ascunse-n dulap.

ALEX
(*zâmbeşte*)
Ei, nu, nu se-ndeplinesc, da' e frumos că oamenii chiar cred asta...

VOCE FEMEIE MEGAFON (OFF)
Trenul Intercity 789 pe ruta Arad-Deva-Alba Iulia-Teiuş-Sighişoara-Braşov-Ploieşti Sud-Bucureşti Nord are întârziere 30 de minute.

OXANA
(*pentru ea*)
Încă 30 de minute...

VOCE FEMEIE MEGAFON (OFF)
Trenul Internaţional 455 pe ruta Bucureşti-Ploieşti-Braşov-Sighişoara-Blaj-Teiuş-Turda-Cluj Napoca-Oradea-Episcopia Bihorului-Budapesta va fi deviat din Gara Teiuş prin Alba Iulia-Deva-Lipova-Arad-Curtici-Budapesta. Cu o întârziere de 60 de minute.

Cristi îşi lasă capul să îi cadă pe genunchi, descumpănit. Mădălina sare în picioare şi ţipă spre megafon.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA

Şi-al meu?!

Din megafon nu se aude nimic.

MĂDĂLINA (CONT'D)

Incredibil!

Mădălina dă buzna în gară.

ALEX

Hai c-a nimerit-o PRO TV-u'. Chiar ne prinde Crăciunu' aici.

OXANA

Oricum, am senzaţia că ziua asta a început acum trei zile.

Alex îşi aprinde o ţigară şi se uită spre schiurile Oxanei.

ALEX

Da' e vreo pârtie pe aici?

OXANA

(*zâmbind*)

E una la Stâna de Vale.

EDITURA LITERNET, 2008

ALEX

Păi atunci înţeleg de ce-a început acu' 3 zile. Da' cu ce-ai venit?

OXANA

(*zâmbind*)

Păi... Prima dată cu-n autobuz până la Câmpeni, dup-aia cu-n tren care s-a blocat la Turda, pe urmă am luat alt autobuz...

Mădălina iese în fugă din gară.

MĂDĂLINA

Linişte, linişte! Ia c-anunţă!

Toţi patru privesc cu atenţie megafonul.

VOCE FEMEIE MEGAFON (OFF)

Din cauza devierii trenului internaţional 455 pe ruta Teiuş-Alba Iulia-Deva-Lipova-Arad-Curtici-Budapesta, trenul rapid 1689 pe ruta Bucureşti Nord-Ploieşti-Braşov-Sighişoara-Teiuş-Alba Iulia-Deva-Lipova-Arad-Curtici-Budapesta-Viena are întârziere o oră şi 30 de minute.

Toţi patru rămân nemişcaţi.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA

N-am înţeles nimic...

OXANA

Are întârziere o oră jumate.

MĂDĂLINA

(*iritată*)

A nu, că asta am înţeles, da' nu-nţeleg faza cu trenu' 400 nu ştiu cât, care o ia prin 400 nu ştiu câte oraşe...

ALEX

(*amuzat*)

Păi, e simplu: trenul nostru îl încurcă pe trenul tău...

MĂDĂLINA

(*derutată*)

Cum-cum?

ALEX

(*explică rar*)

Trenu' 400 ăla, care e 455, e trenul spre Budapesta. Acest tren e deviat pe ruta trenului tău cu o întârziere de 60 de minute. Făcând un calcul simplu, tragem concluzia că, neexistând trenul nostru, trenul tău, singur, ar fi avut oricum o întârziere de 30 de minute. Înţelegi?

Mădălina îl priveşte fix câteva secunde. Alex începe să râdă.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA

Nu vrei tu să te duci s-anunţi la megafon?

Alex râde. Lângă ei apare bărbatul de mai devreme.

BĂRBATUL

Nu vă supăraţi, aveţi un ceas?

Cei patru îl privesc miraţi. Cristi se uită la ceas.

CRISTI

E 5 şi 24.

Cristi se uită din nou la ceas. Îşi lasă capul în mâini.

BĂRBATUL

Da' credeţi că mai durează mult?

MĂDĂLINA

Păi cum, n-aţi înţeles!? Trenul 1689 are o întârziere de o oră jumate, din cauza trenului 455 care are o întârziere de o oră, şi, care, dacă n-ar fi fost deviat, trenul 1689 ar fi avut o întârziere de doar 30 de minute.

BĂRBATUL

A... Mulţumesc...

EDITURA LITERNET, 2008

Bărbatul pleacă. Oxana râde cu poftă. Alex o priveşte pe Mădălina şi zâmbeşte discret. Mădălina se îndreaptă spre rândul de scaune. Se trânteşte pe scaun. Moş Crăciun începe să cânte şi să danseze.

MOŞ CRĂCIUN

Ho! Ho! Ho!... Merry Christmas!

EXT. GARA DIN TEIUŞ - NOAPTE (ORA 18:00)

În gară nu se aude nici un zgomot. Cei patru stau aliniaţi pe scaunele de pe peron. Oxana scrie un SMS. Alex ascultă muzică la căşti. Cristi stă cu capul pe genunchi. Mădălina se uită plictisită în faţă. Se întoarce şi se uită spre cei trei. Prin faţa lor trece Îngrijitorul, care duce în mână o altă instalaţie de beculeţe. Mădălina îl urmăreşte cu privirea, apoi se sprijină din nou de spătarul scaunului. Se uită la Moş Crăciunul din plastic de lângă ea. Apoi din nou spre Cristi. Mădălina zâmbeşte şi se aşază mai comod în scaun, privind cu coada ochiului spre Moş Crăciun. Aşteaptă câteva secunde nemişcată, apoi se întoarce brusc spre Moş Crăciun şi bate cu putere din palme în dreptul clopoţelului său. Moş Crăciun începe să cânte şi să danseze. Cristi tresare, îşi ridică brusc capul de pe genunchi şi priveşte nedumerit în direcţia Moşului. Apoi se uită la ceas şi din nou la Moş Crăciun. Oxana se apleacă şi se uită la Mădălina. Zâmbeşte. Alex îşi scoate o cască din ureche şi o priveşte şi el. Mădălina râde şi se uită spre Cristi.

MĂDĂLINA
(*râzând foarte tare*)

Dormeai?!

Cristi se uită la ea, apoi la Moş Crăciun, care se opreşte din cântat.

EDITURA LITERNET, 2008

CRISTI
(*serios*)

Ai descoperit unde e?

Mădălina se lăsă din nou pe spătarul scaunului.

MĂDĂLINA

E-n clopoţel, nu ţi-am zis?

Cei trei îşi reiau activităţile. Alex îşi pune casca în ureche. Oxana continuă să scrie SMS-ul. Cristi se lasă pe spătarul scaunului şi priveşte în sus. Mădălina se uită spre ei şi apoi din nou spre Moş Crăciun.

MĂDĂLINA (CONT'D)

Da' nu-i cam mic Moş Crăciunu' ăsta?

CRISTI
(uitându-se spre ea, apoi spre Moş)

Adică... de înălţime?

MĂDĂLINA

Da, adică... E cam pitic, aşa... Şi cam slab. Zici că-i pitic de-a lu' Albă ca Zăpada, nu Moş Crăciun. Ăla, bosumflatu' ăla, cum îl chema... Morocănosu' ăla...

EDITURA LITERNET, 2008

CRISTI
(analizându-l pe Moş Crăciun)

Păi... da. E cam mic...

MĂDĂLINA

Lasă, că tu te duci şi-l vezi p-ăla mare şi frumos, şi luminos de la Budapesta!

Cristi se uită nedumerit spre ea.

MĂDĂLINA (CONT'D)
(*izbucnind în râs*)

Aaaa, nu, ăla era brad... Scuză-mă.

Râde foarte tare. Oxana se uită spre ei şi râde şi ea. Alex îşi scoate căştile. Cristi se ridică de pe scaun şi se duce în dreptul lui Moş Crăciun. Se aşază cu umărul său în dreptul Moşului şi îl măsoară din priviri. Întinde mâna la nivelul ochilor lui.

CRISTI

Cam atâta cred că e...

MĂDĂLINA

E mai mare, mă, cum să fie atâta?

Cristi ridică mâna peste nivelul capului său.

EDITURA LITERNET, 2008

ALEX

Nu-i aşa de înalt. E cât tine.

Cristi se aşază din nou la locul lui.

CRISTI

Eu, când eram mic, credeam că-i atâta (*arată între degete 3 centimetri*) şi că intră pe gaura cheii.

MĂDĂLINA

Mamă, ce tare că nu intră pe horn!

CRISTI

(*entuziasmat*)

Da! Exact!

ALEX

Şi sacu'?

MĂDĂLINA

(*îl priveşte furioasă pe Alex*)

Doar la tine venea pe horn, negru şi jegos şi cu sacu' rupt, că s-a prins în timp ce cobora pe hornu' tău handicapat!

Oxana râde cu poftă. Îi sună telefonul. Se ridică şi pleacă. Alex zâmbeşte şi se pregăteşte să îşi pună căştile la loc în urechi.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA (CONT'D)

Şi nu-nţeleg: eşti obsesiv?

ALEX

(*foarte mirat*)

Da' ce-am făcut?

MĂDĂLINA

Cum încercăm să legăm o discuţie ca oamenii, zbang! ţi-ai băgat alea în urechi...

ALEX

Păi dacă sună bine...

MĂDĂLINA

Cine sună bine?

ALEX

Băieţii ăştia... Fiel Garvie.

MĂDĂLINA

N-am auzit de băieţii ăştia.

ALEX

(*zâmbeşte*)

De fapt, sunt trei băieţi şi-o fată, din Anglia.

MĂDĂLINA

Aaaa... Păi şi nu te duci şi tu la 12 fix să-i vezi cum se-aprind?

EDITURA LITERNET, 2008

Cristi începe să râdă. Alex zâmbeşte.

ALEX

Ba, chiar mă duc.

Alex îşi aprinde o ţigară. Mădălina îl priveşte derutată.

MĂDĂLINA

Asta e din categoria „uite trenul acolo, în spatele tău, pe liniile alea goale“?

ALEX

Mă duc să-i văd în concert. În Berlin.

MĂDĂLINA

(*interesată*)

Pe bune? Da' cine-a auzit de Fiel... ăştia?

ALEX

Nu mulţi.

MĂDĂLINA

Aha, păi d-aia îţi plac ţie.

ALEX

Nu, chiar cântă bine. Şi n-au scos decât vreo două albume.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA

Da' ce cântă ei?

Alex zâmbeşte. Îi întinde CD playerul.

ALEX

Ascultă melodia 5.

Mădălina rămâne nemişcată. Se uită la CD playerul din mâna lui Alex şi apoi îl priveşte fix. Mădălina întinde brusc mâna şi ia Cd playerul din mâna lui Alex. Îşi pune căştile şi apasă play.

CRISTI
(spre Alex)

Da' mergi cu trenul până la Berlin?

ALEX

Nu, iau avionul din Budapesta. E cel mai ieftin aşa. Idioţii ăia de la EasyJet n-au avioane care pleacă din România.

CRISTI

Deci mergem cu acelaşi tren, nu?

Alex aprobă din cap. Mădălina apasă un buton al CD playerului.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA

Deci, nu-mi place asta!

ALEX

Mai ascultă...

MĂDĂLINA

Păi, asta fac.

Oxana reapare lângă cei trei, cu telefonul în mână. Se opreşte în picioare lângă scaune, cu spatele la ei. Priveşte câteva secunde în direcţia de sosire a trenului. Îşi acoperă ochii cu mâna. Apoi îşi masează nervos fruntea cu podul palmei.

MĂDĂLINA (CONT'D)

Mamă, deci melodia 2 e cea mai tare!

ALEX

Ei, da! Aia e cea mai slabă. E pateticoidă.

MĂDĂLINA

Patetică... Deci, e foarte frumoasă. E simplă şi sensibilă şi... nu ştiu... aşa...

Mădălina îi întinde CD playerul.

ALEX

Poţi să mai asculţi.

EDITURA LITERNET, 2008

Mădălina îl bagă în buzunarul hainei sale.

MĂDĂLINA

Poate-l uiţi la mine...

Oxana se îndreaptă spre scaune. Se uită fix în faţă. Se aşază pe scaun şi rămâne cu privirea fixată în faţă. Mădălina o priveşte nedumerită. Îşi scoate căştile din urechi şi o întreabă discret.

MĂDĂLINA (CONT'D)

S-a-ntâmplat ceva?

OXANA

(*vorbeşte precipitat şi foarte încet*)

Nu mai suport să stau aici. Nu mai suport. Nu mai vreau. Nu mai suport. Vreau să vină nenorocitu' ăla de tren, să plec de-aici. Nu mai pot. Sunt pe drum de 20 de ore. Vreau s-ajung mai repede acasă... Atât...

Mădălina o priveşte cu atenţie. Oxana îşi lasă capul pe spate.

OXANA (CONT'D)

Sunt plecată de prea mult timp...

MĂDĂLINA

Unde trebuie să ajungi?

EDITURA LITERNET, 2008

OXANA

Acasă, la Bucureşti.

MĂDĂLINA
(*zâmbind*)

Te-aşteaptă ai tăi acolo, cu o masă mare, ca-n poveşti?

OXANA
(*zâmbeşte uşor*)

Mă rog, cam aşa ceva... Soţul meu m-aşteaptă.

MĂDĂLINA
(*se înveseleşte*)

Aaa, ce drăguţ!

Cristi se ridică şi începe să se plimbe încet de-a lungul peronului.

OXANA
(*liniştită şi zâmbitoare*)

Da, cel mai drăguţ...

MĂDĂLINA

Da' lui nu-i place la schi?

OXANA

Ba da! Chiar mult! Chiar aşa ne-am cunoscut. La Stâna de Vale.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA

Păi şi-acu'? Cum de nu sunteţi împreună?

OXANA

Păi nu s-a putut...

MĂDĂLINA

A, şi tu de-acolo vii acuma?

OXANA

Da. N-am mai fost de 5 ani. Da' e neschimbat.

MĂDĂLINA

(*face o pauza*)

Acolo n-am apucat să mă duc.

OXANA

Păi e aproape de tine. Mergi când te întorci...

MĂDĂLINA

Da, peste 50 de ani... Nici n-o să mai fie acolo...

OXANA

(*privind spre bagajele ei*)

Da'... unde te duci?

MĂDĂLINA

Mă duc la Viena.

EDITURA LITERNET, 2008

ALEX
(*zâmbind*)

Te duci să petreci Crăciunul la Viena?

Mădălina se întoarce spre el.

MĂDĂLINA
(*sec*)

Da, şi poate prind şi vreun concert „cool“ p-acolo...

OXANA

Deci pleci definitiv?

MĂDĂLINA

Păi da. De la 15 ani tot vreau să plec. Am tot zis: „termin liceu', plec“, „hai să termin şi facultatea, plec după aia“, „hai îmi găsesc un job şi poate...“. Da' nu e ca şi cum o să se schimbe ceva vreodată în ţara asta.

ALEX

E, lasă ca o să schimbi tu de-acolo, de la Viena.

MĂDĂLINA

Ce să spun, lasă că schimbi tu, domnu' „aş vrea să fiu englez şi mă duc la concert la fraţii mei în Berlin!“

ALEX

N-are nici o legătură.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA

Ba fix are, vă lăudaţi toţi ce patrioţi sunteţi voi şi cum credeţi voi în România voastră. Lasă, să zicem toţi că o să fie bine şi stăm fericiţi aici cu toţii.

ALEX

Lasă atunci să plecăm cu toţii...

MĂDĂLINA

Măcar cu asta s-ar schimba ceva.

ALEX

Deci aveţi toţi acelaşi discurs: că nu e bine, că nu se poate, că n-am ce face, că nu se poate face, că-mi bag picioarele. Şi dup-aia veniţi cu marea morală.

De ei se apropie bărbatul de pe banca alăturată.

BĂRBATUL

Nu vă supăraţi, aveţi un ceas?

ALEX

Nu!

Bărbatul se uită spre ei nedumerit câteva secunde, apoi spre Cristi, care se plimbă în continuare pe peron.

BĂRBATUL

Da' credeţi că mai durează mult?

EDITURA LITERNET, 2008

ALEX

Credem că nu ştim cât mai durează.

Bărbatul se îndepărtează.

OXANA

Da' ţi-ai găsit ceva acolo sau...?

MĂDĂLINA

Nu, da' o să-mi găsesc... Barmaniţă, *baby-sitter*, sunt o grămadă.

OXANA

Păi şi ştii unde-o să stai?

MĂDĂLINA

La un hostel. Până îmi găsesc un apartament.

ALEX

Păi găseşti ceva acum? E *full* de Crăciun acolo.

MĂDĂLINA

Mi-am făcut rezervare acum trei luni. Şi am zis că trenu' oricum e mai ieftin în Ajun.

ALEX

(*zâmbind*)

Păi îţi dai seama ce găseşti acolo? Globuleţe, cadouaşe, luminiţe, milioane de Moşi Crăciuni.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA
(*zâmbind*)

Cam ştiu... Da-s masochistă.

Mădălina zâmbeşte în continuare. Alex râde şi el. Oxana se uită spre cei doi. Cristi se plimbă agitat pe peron. Telefonul Oxanei sună. Oxana răspunde. Mădălina îşi pune căştile CD playerului în urechi.

OXANA

Chiar nu ştiu. N-a mai anunţat nimic.

(*pauză*)

Da, da.

(*pauză, zâmbeşte*)

E, lasă că-ţi fac cu mâna de la televizor. Ce, n-ai mai văzut Crăciun prin satelit?

(*pauză, râde*)

Exact, exact, ca astronauţii.

(*pauză, râde din nou*)

Păi şi câinele ăla care s-a dus acolo singur pe Lună, până şi el comunica cu familia lui.

(*pauză*)

Hai că şi mie. Te pup.

Oxana închide telefonul. Se uită în direcţia de sosire a trenului.

EDITURA LITERNET, 2008

OXANA (CONT'D)
(*spre Alex*)

Şi concertul tău pe cât e?

ALEX

Pe 26. Totu' e să nu pierd avionul.

Telefonul Oxanei face un zgomot de mesaj primit. Oxana îl citeşte şi izbucneşte în râs. Începe să scrie un SMS.

OXANA

Laika o chema pe căţeaua aia care a fost pe Lună, nu?

Cristi se întoarce spre ei. Îşi ia rucsacul. Şi-l pune în spate şi se uită spre şinele goale de tren. Mădălina îşi scoate brusc căştile din urechi, se uită spre şinele goale, apoi la Cristi.

MĂDĂLINA
(*râzând*)

Ia c-a venit trenu'!

Alex zâmbeşte.

OXANA

Da' tu unde te duci?

EDITURA LITERNET, 2008

CRISTI

Dacă mai stau aici, sigur nu mai ajung. Mă duc cu autostopu'.

Se îndreaptă spre uşa de la gară.

ALEX

Cu autostopu' clar n-ajungi!

CRISTI

Nici cu trenu'. Da' măcar fac ceva, nu mai stau în gara asta.

MĂDĂLINA

Cu maşina până la Budapesta se fac în mod normal 6 ore. Dacă punem şi ninsoarea şi timpul de aşteptat până te ia cineva, n-ai nici o şansă s-ajungi până diseară la 12. Şi hai că poate nu mai stăm mult. A zis aia juma' de oră.

Cristi îşi lasă rucsacul să cadă lângă scaune şi se aşază. Îşi sprijină fruntea cu mâna. Alex se ridică şi intră în gară. Ceilalţi trei tac şi privesc în gol, înspre şinele trenului. Lângă ei, Îngrijitorul înfăşoară un şirag de beculeţe în jurul unui stâlp al gării. Alex iese din gară şi se aşază pe bancă. Câteva secunde nimeni nu zice nimic. Mădălina se uită spre megafon.

VOCE FEMEIE MEGAFON (OFF)

Trenul Intercity 789 pe ruta Arad-Deva-Alba Iulia-Teiuş-Sighişoara-Braşov-Ploieşti Sud-Bucureşti Nord are întârziere 30 de minute.

EDITURA LITERNET, 2008

VOCE FEMEIE MEGAFON (OFF) (CONT'D)

Trenul Internaţional 455 pe ruta Bucureşti-Ploieşti-Braşov-Sighişoara-Blaj-Teiuş-Alba Iulia-Deva-Lipova-Arad-Curtici-Budapesta are o întârziere de 40 de minute.

VOCE FEMEIE MEGAFON (OFF) (CONT'D)

Trenul Rapid 1689 pe ruta Bucureşti Nord-Ploieşti-Braşov-Sighişoara-Teiuş-Alba Iulia-Deva-Lipova-Arad-Curtici-Budapesta-Viena are întârziere de 60 de minute.

Cei patru rămân nemişcaţi pe scaune şi privesc şinele goale din faţa lor.

EXT. GARA DIN TEIUŞ - NOAPTE (ORA 18:45)

Alex, Mădălina şi Oxana stau pe scaune unul lângă altul. Oxana îşi sprijină capul în mâini şi îşi freacă tâmplele. Mădălina se uită în faţa absentă, îşi roade unghiile, are căştile CD playerului în urechi. Alex se lasă cu coatele sprijinite pe genunchi. Trage un fum de ţigară. Priveşte spre peron. Cristi stă aşezat pe marginea peronului. Are capul lăsat pe braţe, se uită spre direcţia de sosire a trenului. Îngrijitorul urcă încet pe scară, cu un şirag de beculeţe pe umăr. Bărbatul şi femeia de pe scaunele alăturate se uită fix în faţă, în timp ce mănâncă fiecare câte un sandviş. Cristi se ridică încet şi se îndreaptă uşor spre intrarea în gară. Intră în gară. Toţi ceilalţi rămân în aceleaşi poziţii. Cristi dă buzna din gară. Se opreşte în mijlocul peronului privind spre ei.

CRISTI
(*ţipând*)

Mie mi-a zis!!! Vine-acum! Ăla de Budapesta. De celelalte n-a vrut să-mi zică.

EDITURA LITERNET, 2008

Mădălina îşi scoate căştile din urechi şi se îndreaptă spre ei.

MĂDĂLINA

Ce? Ce?

VOCE FEMEIE MEGAFON (OFF)

Trenul Internaţional 455 pe ruta Bucureşti-Ploieşti-Braşov-Sighişoara-Blaj-Teiuş-Alba-Iulia-Deva-Lipova-Arad-Curtici-Budapesta soseşte în staţie la linia 1.

Cristi îşi ridică rucsacul de jos şi şi-l pune în spate.

VOCE FEMEIE MEGAFON (OFF) (CONT'D)

Trenul Intercity 789 pe ruta Arad-Deva-Alba Iulia-Teiuş-Sighişoara-Braşov-Ploieşti Sud-Bucureşti Nord va sosi în staţie în 5 minute, la linia 2.

BĂRBAT (OFF)

Ăsta-i al nostru!

Oxana zâmbeşte.

VOCE FEMEIE MEGAFON (OFF)

Trenul Rapid 1689 pe ruta Bucureşti Nord-Ploieşti-Braşov-Sighişoara-Teiuş-Alba Iulia-Deva-Lipova-Arad-Curtici-Budapesta-Viena are întârziere de 30 de minute.

EDITURA LITERNET, 2008

MĂDĂLINA
(*resemnată*)

Normal...

Cristi se uită la ceas şi zâmbeşte.

MĂDĂLINA (CONT'D)
(*spre Cristi*)

Deci hai că o să fie multe multe beculeţe. Şi toate numai pentru tine.

Se aude sirena trenului. Alex îşi pune geanta de voiaj pe umăr. Din cealaltă direcţie se aude o altă sirenă. Oxana ia schiurile într-o mână şi geanta în cealaltă. Mădălina stă în picioare şi îi priveşte zâmbind. Trenul de la linia 1 intră în gară. Cristi, de pe marginea peronului, se întoarce către cei trei zâmbind.

CRISTI

Crăciun fericit!

OXANA

Şi ţie!

ALEX

Aşa să fie!

MĂDĂLINA

La 12 fix!

EDITURA LITERNET, 2008

Cristi urcă în tren.

MĂDĂLINA (CONT'D)
(*spre Oxana*)

Îl iei pe soţul tău şi v-aştept la Viena să vă servesc c-un cappucino, da?

OXANA
(*zâmbeşte*)

Sigur venim.

Spre Alex.

OXANA

Hai că prinzi avionu' până la urmă.

Alex zâmbeşte şi dă din cap aprobator.

ALEX

Pa. Drum bun.

Oxana se îndreaptă spre pasajul subteran care face legătura între linii. Se pierde printre oamenii de pe peron. Alex se îndreaptă spre peron. Se opreşte din mers şi se întoarce spre Mădălina.

EDITURA LITERNET, 2008

ALEX (CONT'D)
(*spre Mădălina*)

Ne vedem peste 50 de ani.

MĂDĂLINA
(*zâmbeşte*)

Tot aici.

Alex se întoarce şi pleacă. Alex urcă în tren. Mădălina se aşază pe scaun şi priveşte cele două trenuri staţionate în gară.

EXT. GARA DIN TEIUŞ - NOAPTE (ORA 19.10)

Mădălina e singură în gară. Stă pe scaun lângă grămada ei de bagaje. Îl urmăreşte atentă pe Îngrijitor, care strânge scara. Îngrijitorul intră în gară. Mădălina se uită după el, apoi priveşte în faţă spre şinele goale. Instalaţiile de beculeţe puse de Îngrijitor pe stâlpii şi acoperişul gării se aprind brusc. Se aude sirena trenului. Mădălina se ridică şi se apleacă să îşi ia bagajele. Se aude cum trenul intră în gară. Mădălina îşi pune rucsacul mare în spate, rucsacul mic în faţă, o geantă pe un umăr şi cealaltă îi rămâne într-o mână. Trenul staţionează în gară. Mădălina trece prin faţa lui Moş Crăciun şi porneşte spre tren.

MOŞ CRĂCIUN

Ho! Ho! Ho! Merry Christmas!

EDITURA LITERNET, 2008

EXT. STRADA VIENA - NOAPTE

Mădălina, cu toate bagajele după ea, îşi face cu greu loc pe stradă, printre foarte mulţi oameni. Se uită dezorientată la numerele caselor pe lângă care trece. Se opreşte brusc. Trânteşte pe jos geanta de pe umăr şi începe să scotocească în rucsacul mic din faţa. Scoate o hartă. Dă să închidă rucsacul şi descoperă înăuntru CD playerul lui Alex. Zâmbeşte. Scoate CD playerul şi îşi pune căştile în urechi. Apasă pe buton până ajunge la melodia 2. Apasă play. Începe să se audă piesa „I Didn't Say", cântată de Fiel Garvie. Mădălina îşi ridică geanta şi pleacă mai departe. Merge pe strada foarte luminată de instalaţii de Crăciun. Înaintează şi priveşte zâmbitoare oamenii pe lângă care trece. Muzica din căştile ei se aude în continuare.

INT. CLUB DIN BERLIN, CONCERT FIEL GARVIE - NOAPTE

Melodia din căştile Mădălinei se aude acum live în concert. Alex stă sprijinit de un stâlp al barului, cu o bere în mână. Priveşte în jos cu un zâmbet discret. În jurul lui, oamenii cântă versurile melodiei odată cu formaţia. Alex ridică privirea şi zâmbeşte.

INT. SUFRAGERIE OXANA - NOAPTE

Melodia celor de la Fiel Garvie se aude în continuare. Oxana şi soţul ei, 35 de ani, stau faţă în faţă la o masă ornată festiv pentru Crăciun. Amândoi râd cu poftă. El se întoarce şi întinde mâna după pachetul de ţigări aflat pe un raft, în spatele lui. Nu ajunge la el. Oxana se ridică de la masă şi se îndreaptă spre raft. Ia pachetul, i-l dă şi se apleacă peste umărul lui. Îl sărută tandru pe buze. El se întoarce şi o mângâie pe păr. Oxana se aşază la masă lângă soţul ei, care stă într-un scaun

EDITURA LITERNET, 2008

cu rotile.

EXT. PIAŢA EROILOR DIN BUDAPESTA – NOAPTE

Cristi este în piaţă, printre oamenii care privesc în sus. Faţa i se luminează la aprinderea becurilor din pomul de Crăciun. Cristi îl priveşte fascinat. Este un brad uriaş, încărcat de instalaţii, globuri şi are în vârf o stea mare. Lângă Cristi îşi face apariţia un om în costum de Moş Crăciun. Cristi îl priveşte din cap până în picioare. Face un pas discret spre el, până îşi aliniază umărul cu al său. Îşi priveşte umărul aproape lipit de cel al Moşului. Sunt de aceeaşi înălţime. Cristi zâmbeşte.

– SFÂRŞIT –

EDITURA LITERNET, 2008

Diapozitiv

(un scenariu de scurtmetraj de
Alex Tocilescu)

EDITURA LITERNET, 2008

GENERIC: PRODUCĂTOR, ACTORI, SCENARIUL, REGIA ETC.

SECVENŢA 1. INTERIOR, APARTAMENT, SEARĂ

Ne aflăm într-un apartament frumos mobilat, cu detalii (o reproducere după Watteau, coperta unui disc cu Stan Getz şi Joao Gilberto aflat pe pick-up-ul din care chiar asta se aude) ce sugerează că proprietarii fac parte din mica burghezie intelectuală. Dar iată-i: el, Sever, un bărbat bine, la vreo treizeci şi ceva de ani, şi ea, Daniela, o femeie dulce, drăguţă, cam de-o vârstă cu el. Amândoi se îmbracă. Sever caută un ciorap, Daniela este în fustă şi sutien şi se fardează la o măsuţă veche de lemn.

DANIELA

Atunci ia alţii.

SEVER

Ei, na... trebuie să fie pe-aici

Caută sub dulap, apoi sub pat, se ridică triumfător, cu al doilea ciorap în mână.

SEVER

Vezi?

DANIELA

Bravo!

EDITURA LITERNET, 2008

Sever se aşază pe pat şi îşi pune ciorapii. O priveşte pe Daniela, este evident îndrăgostit de ea, dar totuşi supărat, cine ştie de ce. Daniela se machiază în continuare. Sever respiră tare, pe nas.

DANIELA

Ce e?

SEVER

Nimic.

Tac amândoi.

SEVER

Tu chiar ai chef să mergi?

DANIELA

Pisoi, Gelu este prietenul tău. Dacă nu voiai să mergi, trebuia să-i spui de la bun început, nu acum. Degeaba pufăi, am dreptate.

SEVER

Da, ştiu, dar...

DANIELA

Nici mie nu-mi place de ea, nici o grijă, dar ce să-i faci?

SEVER

Şi copilul, Dumnezeule, nu înţeleg cum a putut ieşi atât de imbecil, mai imbecil chiar decât maică-sa...

EDITURA LITERNET, 2008

DANIELA

Da, da... şi data viitoare când te invită o să zici iarăşi „da“.

SEVER

Dar Ramona găteşte extraordinar...

DANIELA

Păi, un motiv trebuia să aibă Gelu când s-a căsătorit cu ea...

SEVER

Da, dar... ei, lasă, dă-o-n mă-sa... Eşti gata?

DANIELA

Încă cinci minute.

SEVER

Şi încă cinci, şi încă cinci...

(se ridică de pe pat, o sărută pe Daniela pe gât)

Mă duc la veceu, atunci.

Daniela aplică rimel pe gene, Getz şi Gilberto cântă în continuare fericiţi. Din baie se aude cum Sever se pişă. Fade to black, pe sfârşitul cântecului se aude o sonerie.

EDITURA LITERNET, 2008

SECVENŢA 2. EXTERIOR, CASĂ, NOAPTE

Sever şi Daniela în faţa uşii unei case. Uşa este deschisă de Ramona, soţia lui Gelu, o femeie poate frumoasă, blondă, cu părul legat la spate într-o coadă de cal. Trăsături ascuţite, nemţeşti. Rea, aspră, rareori comică, cumva fermecătoare.

RAMONA
(mimează bucuria)

Saluuut! Hai, intraţi! De ce aţi întârziat?

SEVER

Am avut...

DANIELA

M-a sunat maică-mea când să ieşim, nu puteam să-i închid telefonul în nas...

RAMONA

Da, da, bineînţeles. Bine c-aţi ajuns, ne întrebam...

Sever şi Daniela păşesc în casă.

RAMONA

Dacă vreţi, puteţi să vă descălţaţi...

SEVER
(zâmbeşte)

Mersi, dar nu-i nevoie.

EDITURA LITERNET, 2008

RAMONA

(zâmbeşte şi ea, fals)

Dacă nu vreţi, nu trebuie. Credeam că vă e mai comod aşa...

SEVER

Ne descurcăm, mersi.

SECVENŢA 3. INTERIOR, CASĂ, NOAPTE

Sever şi Daniela păşesc în sufragerie, urmaţi de Ramona, care priveşte dezaprobatoare la încălţările celor doi. Sufrageria, curată, luminoasă, cu mobilă maro, arată că nici pe Gelu şi nici pe Ramona nu-i dă sărăcia afară din casă. În încăpere se află deja o gaşcă, cinci bărbaţi şi patru femei. Mai toţi stau în picioare, cu o ceaşcă de cafea sau un saleu în mână.

RAMONA

Sever, Daniela, vreţi şi voi o cafeluţă?

SEVER

Eu nu, mersi.

DANIELA

Eu vreau. Las' că-mi iau eu...

GELU

Salut, bă...

EDITURA LITERNET, 2008

SEVER

Noroc, Gelule!

Cei doi îşi scutură mâinile cu vigoare.

GELU

Vă aşteptam... a făcut Ramona nişte chifteluţe... şi o ciorbiţă...

SEVER

Minunat, chiar îmi este foame...

CRISTI

(un bărbat blond cu bărbuţă, care se iveşte din spatele lui Gelu)

Dar mai întâi diapozitivele, nu? Hahaha...

Gelu zâmbeşte trist şi îi lasă pe Sever şi Cristi singuri.

SEVER

Ce mai faci, moşule?

CRISTI

Bine, bine...

Este întrerupt de Ramona.

EDITURA LITERNET, 2008

RAMONA

OK, v-aţi băut cafelele? Hai, să trecem în living...

Oamenii o urmează în camera de alături, transformată cu ajutorul unor scaune într-o mică sală de cinematograf. Un aparat uriaş tronează lângă peretele din spate, iar pe peretele opus este întinsă o pânză albă. Se vede că unele mobile au fost date la o parte.

ANCA

(o femeie urâtă, cu părul negru şi scurt)

Unde spuneai că aţi fost?

RAMONA

În Egipt. O să vedeţi. Staţi jos...

Oaspeţii se aşază pe cele câteva scaune şi pe o canapea.

RAMONA

Gata?

(strigă)

Matei, vino-ncoa!

De undeva apare un copil, Matei, în vârstă de opt anişori. Este un imbecil fără scăpare, slab, blond, cretin, bolnăvicios, silit să înveţe vioara, târât prin lume şi pozat în diferite locuri anoste.

EDITURA LITERNET, 2008

RAMONA

Gelu, stinge te rog lumina!

Gelu face ce i s-a spus. Pe ecran este proiectat primul diapozitiv, care înfăţişează o clădire.

RAMONA

Aici suntem la aeroport. Am plecat pe la şase de acasă, avionul era la opt şi zece, o cursă charter. Matei era foarte obosit, că adormise abia pe la unu, dacă nu şi-a făcut bagajul mai din vreme...

Urmează o imagine dintr-un avion.

RAMONA

Am uitat să facem poză la avion pe aeroport. Aici suntem deasupra Greciei, cred, se văd nişte insule acolo, jos, în stânga...

Între imagini se aude clic-ul aparatului. Din când în când camera arată faţa vreunui spectator, plictisit, enervat, aruncând priviri triste, supărate către tavan. Al treilea diapozitiv este cu un avion.

RAMONA

Până la urmă l-am fotografiat pe aeroport când am ajuns. Un Airbus A320. Zborul a fost extrem de plăcut, n-am avut turbulenţe, a fost senin...

Al patrulea diapozitiv este din nou cu o clădire.

EDITURA LITERNET, 2008

RAMONA

Ăsta este hotelul. Patru stele, în Nuweiba, era plin de englezi şi nemţi, imediat vedeţi şi camera...

Într-adevăr, diapozitivul următor, al cincilea, arătă o cameră banală de hotel.

RAMONA

Două paturi, am avut şi o bucătărioară, dar vă daţi seama că de obicei mâncam în restaurantul hotelului, care era foarte ieftin, iar mâncarea era gustoasă...

O FEMEIE

Chiar, cât v-a costat?

RAMONA

Şapte sute de euro în total, pentru o săptămână, destul de ieftin. Cu banii ăştia, în România...

Schimbă diapozitivul - Gelu pe un balcon.

RAMONA

Aici este Gelu pe balcon. Vedeţi ce vedere mişto am avut? Marea! Era aşa de frumos seara, să stai aşa să te uiţi la mare...

În al şaptelea diapozitiv, ca şi în următoarele trei, îl putem admira pe Matei pe plajă.

EDITURA LITERNET, 2008

RAMONA

Lui Matei i-a plăcut apa la nebunie. Nici nu mai voia să iasă. S-a împrietenit cu un băieţel din Germania, uite-l aici. Cum îl chema, Matei?

MATEI

Peter.

RAMONA

Da, Peter, foarte drăguţ, ca şi părinţii lui. Erau din Dresda, nu?

GELU

Da.

RAMONA

În fine, foarte drăguţi...

Al unsprezecelea diapozitiv este cu marea.

RAMONA

Am avut noroc cu vremea. De fapt, în Egipt, vremea e mereu frumoasă, cum zic egiptenii. Şi apa a fost caldă, o minune, nu alta...

Al doisprezecelea diapozitiv este cu un fel de piaţă.

EDITURA LITERNET, 2008

RAMONA

Ăsta e bazarul din Nuweiba, găseai tot felul de prostioare, pentru turişti, bineînţeles. Gelu şi-a luat o cămaşă uşoară, albă, cum poartă localnicii, v-o arătăm mai încolo...

Al treisprezecelea diapozitiv este tot cu bazarul. Covoare.

RAMONA

Vreau să spun că toate covoarele astea erau foarte ieftine. Chiar am vrut să iau două, dar unde să le punem, că aici îl avem pe ăsta de la tata, iar în dormitoare avem mochetă, deci nu merge. Dar erau foarte frumoase. Acum îmi pare rău că n-am luat măcar unul, poate le mai schimbam din când în când...

Al paisprezecelea diapozitiv este cu nişte egipteni zâmbind, sprijiniţi de un autobuz.

RAMONA

Ce m-a mirat este că oamenii erau foarte drăguţi, săritori, amabili... Drept să spun, la plecare mi-a fost puţin frică, aşa, ca femeie într-o ţară musulmană. Am auzit destule poveşti, mai ales că sunt blondă. Dar au fost foarte de treabă, şi personalul din hotel, şi cei din oraş. Toţi vorbăreţi, cam ca italienii, poate puţin mai rezervaţi...

Al cincisprezecelea diapozitiv este cu Gelu pe plajă.

RAMONA

Vedeţi cât de bronzat este? Bine, Gelu se bronzează uşor, şi anul trecut la mare, mai ştiţi cum era, nu?

EDITURA LITERNET, 2008

Al şaisprezecelea diapozitiv este cu Ramona pe plajă, privind la mare prin nişte ochelari de soare.

RAMONA

Eu nu mă bronzez mai niciodată, am pielea albă şi rămâne aşa, dar nici nu mă ard.

Al şaptesprezecelea diapozitiv este cu hotelul văzut de pe plajă.

RAMONA

Noi am stat la etajul trei, cam pe-aici. Deci vedeţi cât de aproape eram de plajă, nici treizeci de metri. Dimineaţa ne sculam pe la nouă, luam micul dejun jos, în restaurant, şi mergeam la plajă, stăteam până pe la unu, două, când mergeam la masă...

Al optsprezecelea diapozitiv este cu Ramona sugându-i pula lui Gelu pe pat, în dormitorul conjugal al casei în care tocmai ne aflăm. Poza fusese făcută cu declanşare întârziată, aparatul era pe noptieră şi prinsese evenimentul destul de bine; se vede o parte din faţa congestionată a lui Gelu, corpul lui gol cu grăsimi nebănuite, Ramona, goală şi ea, stând călare pe genunchii lui, ţâţele-i atârnând mândre şi tari, o mână ţinând coaiele lui Gelu, cealaltă ţinând chiar pula, cam pe la jumătate, pula în gura ei, mustind de sperma care i se prelinge pe buza de jos, ochii Ramonei închişi... În cele trei secunde în care vedem imaginea, începe frumoasa „Dunăre Albastră“ a lui Johann Strauss. În slow motion, camera ne arată feţele spectatorilor: ochi cărora nu le vine să creadă ce văd, guri larg deschise, limbi care udă buze, mâini încremenite, muşchi zvâcnind. Apoi valsul se termină brusc, vedem din nou diapozitivul buclucaş, se aude iarăşi „clic“ şi apare o imagine nouă, înfăţişându-l pe Matei în apă până la glezne, zâmbind la obiectiv, cu o pălărioară cretină pe cap, un colac de salvare în jurul taliei, nişte ochelari de scafandru în mână. În cameră s-a lăsat o tăcere deplină, se aude doar zumzetul aparatului de proiecţie. După câteva secunde se aud o bufnitură foarte, foarte tare. Este Sever, care a căzut pe

EDITURA LITERNET, 2008

podea. Ceilalţi îl privesc, neştiind ce să facă sau ce să zică, pe unde să scoată căciula. Dinspre Sever se aude ceva ca respiraţia unui tuberculos; este începutul unui hohot de râs interminabil. Sever râde câteva secunde de unul singur, până când pe rând, ceilalţi spectatori încep să râdă şi ei, în afara de Gelu şi Ramona, desigur. Râsetele nu par să se termine vreodată; se văd feţe congestionate, lacrimi, bale, se aud şi horcăieli, tuse, urlete de veselie.

RAMONA
(lividă)

Matei, du-te imediat la tine în cameră!

Copilul nu se mişcă, evident; priveşte încremenit ba la ecran, ba la Sever, care se tăvăleşte pe jos de râs în continuare.

RAMONA
(urlă)

Marş în camera ta!

Când Matei dă să plece, Ramona se apropie de el şi îl pocneşte cu furie peste faţă. Matei o ia la fugă plângând.

GELU
(urlă şi el)

De ce baţi copilul? Tâmpito, nu e vina lui, tâmpito, tâmpito! Futu-ţi diapozitivele mă-tii să le fut!

Ramona urlă la el, ţinînd diapozitivul cu pricina în mână.

EDITURA LITERNET, 2008

RAMONA

Dar de ce nu avea ramă roşie? De ce nu i-ai pus ramă roşie? Are ramă gri, uite!

Gelu îi smulge diapozitivul din mână şi îl aruncă pe jos, urlând ceva. Ramona urlă şi ea. Nu se înţelege exact ce, ţipetele lor fiind acoperite de hohotele de râs ale oaspeţilor. Sever se târăşte pe jos şi ridică diapozitivul. Îl bagă în buzunar şi o caută din priviri pe Daniela. O vede pe canapea, muşcând o pernă. Sever se ridică, se îndreaptă spre ea, încercând zadarnic să se stăpânească, o ia de mână şi amândoi ies râzând din cameră.

SECVENŢA 4. EXTERIOR, STRADĂ, NOAPTE

Sever şi Daniela stau în faţa casei lui Gelu, sprijiniţi de gard, râzând mai departe. Din casă apar încet-încet şi ceilalţi, se aprind ţigări, unii încearcă zadarnic să vorbească. Toţi se zguduie de râs.

SEVER

Hahahahaha... Bă, dar mie mi-e totuşi foame. Hai să mergem la un restaurant, că mor... hahahahaha...

CRISTI

Da mă, şi mie... Hai la ăla de pe Dorobanţi, unde am mâncat atunci peştele ăla, mai ştii?

SEVER

Bine, perfect, acolo mergem... Veniţi şi voi?

VOCI

Da, da, sigur, s-o ia Cristi înainte, ştie el unde e, noi nu, mergem după Cristi...

EDITURA LITERNET, 2008

Se vede strada, filmată de sus. Oamenii se urcă în maşini şi încep să plece. Sever şi Daniela sunt ultimii, se suie într-un Renault. De sus, se vede cum maşina se pune încet în mişcare. Se aud în continuare râsetele lui Sever şi Danielei. Maşina rulează cu douăzeci de kilometri la oră. Sever râde cu sughiţuri, Daniela fără.

DANIELA

Haha... Ce faci? Concentrează-te la... hahahahaha...

SEVER

Dar mă concentrez... hahahahahaha...

Se vede cum maşina o ia încet la dreapta, către un copac, şi se opreşte în el. Se aud în continuare râsetele, din ce în ce mai isterice. Maşina dă în marşarier şi porneşte mai departe, însoţită de hohotele nebune ale celor doi. Fade to black.

- SFÂRŞIT -

EDITURA LITERNET, 2008